

The Paradox of Prayer

Tikunei Zohar 22

וְלֹא אֵינוֹן מִסְטָרָא דְאֵלִין דְאֵתְמַר בְּהוֹן (שְׁמוֹת יח כ"א), אֲנָשֵׁי חֵיל, יִרְאֵי אֱלֹהֵי יִם, אֲנָשֵׁי אֲמֶת, שְׁנָאֵי בְּצַע, אֶלָּא כְּלֵהוּ צְוֹחִין בְּצִלּוֹתֵין בְּיוֹמָא דְכַפּוּרֵי כְּכִלְבִּים, הֵב לָנָא מְזוּנָא, וְסִלְיָהּ וְכַפְרָה וְחַיִּי, כְּתַבְבוּ לְחַיִּים, וְאֵינוֹן עֲדֵי נֶפֶשׁ כְּכִלְבִּים, דְאֵינוֹן אוּמִין דְעֵלְמָא דְצְוֹחֵי לְגַבְיָהּ וְלִית לֹון בְּשֵׁת אֲנָפִין, דְלֹא אֵית מָאן דְקָרָא לִיה בְּתִיּוּבְתָא, דְיַחְזוֹר שְׁבִינְתִיה לְקוּדְשָׁא בְרִירָה הוּא, דְאֵיהִי מְרַחֵקָא מִנִּיהּ, לְמַהֲדַר לְגַבְיָהּ ,

Tehillim 27:4

אַחַת | שְׁאַלְתִּי מֵאֵת ה' אֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שְׁבִתִי בְּבֵית ה' כָּל־יְמֵי חַיַּי לְחַזוֹת בְּנוֹעַם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ:

One thing I ask of the LORD, only that do I seek: to live in the house of the LORD all the days of my life, to gaze upon the beauty of the LORD, to frequent His temple.

Midrash Tehillim 27:5

דבר אחר אחת שאלתי. אמר לו הקב"ה בתחלה אתה אומר אחת שאלתי שבתִי בבית ה'. וחזרת ואמרת לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו. אמר לפניו רבונו של עולם לא יהא העבד שוה לרבו. בתחלה לא באת עלי באחת שנאמר (דברים י יב) ועתה ישראל מה ה' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה את ה' אלקיך. ואחר כך פתחת עלינו במצוות הרבה שנאמר (שם) ללכת בכל דרכיו ולאהבה אותו וגו'. הווי דיו לעבד שיהא כרבו:

Malbim Tehillim 27

"לדוד", במזמור הזה יבאר כי ההשגחה נמשכת אחר הדבקות בה', והדבק בו תדבק בו ההשגחה התמידית ותשמרהו מכל הפגעים וע"כ סמוך לבו לא יירא משום דבר רע, כי לא יאונה לצדיק כל רע רק ברגע אשר הפסיק חוט הדבקות ונפנה מעבודת ה', כמו שבאר במו"נ (פנ"ג משלישי), ולכן מכל המון הבקשות אשר יבקש האדם ראוי שישים פניו אל שאלה אחת בה ימצא כל מבוקשיו, והוא שידבק בה' תמיד. עפ"ז מתפלל שיעזרהו ה' על הדבקות הזה ויסיר מעליו כל המונעים אשר ישביתוהו מן הענין הגדול הזה אשר הוא תכלית אשרו ובקשתו:

"אחת שאלתי מאת ה'", איני שואל דברים רבים לפי התחדש הצרכים, שיתחדש לכל אדם בכל עת שאלה אחרת, רפואה, מזונות, הצלה מהאויב וכדומה, רק שאלה אחת שאלתי בעבר, "ואותה אבקש" תמיד בעתיד, כי בשאלה זו כלולים כל השאלות, והוא "שבתי בבית ה' כל ימי חיי", השאלה ששאלתי אודות שבתי בבית ה' רק אותה אבקש, שעל ידה אגיע לכל הצרכים הפרטיים, גם ר"ל שלא שאל שאלה זאת כדי שעל ידי זה ישיג תכליתים אחרים, דהיינו שלא כיון בשאלתו שישב בבית ה' שע"ז ינצל מאויביו וימצא כל צרכיו, שא"כ השאלה אינה הבקשה, כי בקשת לבו הוא שימצא צרכיו הגם ששאלת פיו הוא שבתו בבית ה', רק ששאלה זאת היא עצמה הבקשה, והוא גוף התכלית הנרצה אצלו, ועז"א "אחת שאלתי" וגם "אותה אבקש" שהוא ג"כ הבקשה, כי מה שאשאל "שבתי בבית ה' כל ימי חיי", הוא על הכוונה כדי "לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו", ואין בלבי כונה אחרת, כי מה שימצא ע"י זה גם יתר הצרכים הם ג"כ ישיבו אמצעים אל התכלית הזה, ר"ל שמה שע"י שישב בבית ה' ינצל מאויבים ומעיקים וימצא כל צרכיו, ע"כ יהיה לבו פנוי לישב בבית ה' תמיד שהוא התכלית העקרי אצלו:

"לך אמר לבי", ר"ל הגם שבפי אני מבקש ענינים אחרים, הצלה מהאויב וכדומה, הלא "לבי" כבר "אמר לך" את עיקר בקשתי, לבי אמר לך, כי "בבקשו פני את פניך ה'", זאת "אבקש", רק "זאת אבקש" והיא עיקר בקשתי "שפני יבקשו את פניך", שפני לא יבקשו שום דבר רק השגת פניך, שהוא הדבקות וההשגה של פני ה', והיא כל מגמתי, וא"כ.

Bereishis 30:8

וַתֹּאמֶר רָחֵל נְפֹתֹלֵי אֱלֹהִים | נְפֹתֹלֵתִי עִם־אֲחֹתִי גַם־יִכְלְתִי וַתִּקְרָא שְׁמֹו נְפֹתְלִי:

The Paradox of Prayer

Kelim 3:5

הטופל בלי חרס

Brachos 31a

אמר רב מנונא כמה הלכתא גברוותא איכא למשמע מהני קראי דחנה (שמואל א א, יג) וחנה היא מדברת על לבה מכאן למתפלל צריך שיכוין לבו רק שפתיה נעות מכאן למתפלל שיחותך בשפתיו וקולה לא ישמע מכאן שאסור להגביה קולו בתפלתו ויחשבה עלי לשכורה מכאן ששכור אסור להתפלל

Shmuel Chapter 1

וַתִּקֶּם חַנָּה אֶחְדָּי אֶכְלָה בְּשֵׁלָה וְאַחְדָּי שָׁתָה וְעַלִּי הַכֹּהֵן יֹשֵׁב עַל־הַכֹּסֵף עַל־מִזְבֵּחַת הַיָּבֵל ה' וְהָיָה מִרַת נַפְשִׁי וְתִתְפַּלֵּל עַל־יְהוָה וּבָכָה תִּבְכֶּה:

וַתֵּדַר לְדַר וַתֹּאמֶר י' ה' צְבָאוֹת אֱמִי-רָאָה תִרְאָה | בְּעֵינַי אֶמְתָּךְ וּזְכַרְתִּנִּי וְלֹא־תִשְׁכַּח אֶת־אֲמָתְךָ וְנִתְּנָה לְאַמְתְּךָ זָרַע אֲנָשִׁים וְנִתְּנִי לָהּ כְּלִימֵי חַיִּי וּמוֹרָה לֹא־יֵעָלֶה עַל־רֹאשִׁי:

וְהָיָה כִּי הִרְבֵּיתָה לְהִתְפַּלֵּל לִפְנֵי ה' וְעַלִּי שִׁמְרֵ אֶת־פִּיָּהּ:

וְחִנָּה הָיָה מְדַבֵּרַת עַל־לִבָּהּ רַק שִׁפְתֶיהָ נְעוּת וְקוֹלָהּ לֹא יִשְׁמַע וְיִחְשְׁבֶהָ עַלִּי לְשִׁכְרָה:

וַיֹּאמֶר אֱלִיָּהּ עַלִּי עַד־מָתַי תִּשְׁתַּכְּרִין הַסִּירִי אֶת־יַיְנְךָ מֵעַלְיָ:

וַיַּעַן חַנָּה וַתֹּאמֶר לֹא אֲדֹנָי אֲשֶׁה קִשְׁת־רוּחַ אֲכִי וַיַּיֵּן וְשָׁכַר לֹא שָׁתִיתִי וְאַשְׁפֹּף אֶת־נַפְשִׁי לִפְנֵי י' ה':

Tiferes Shlomo Rosh Hashana

אתם נצבים היום כולכם לפני ד' אלהיכם. ידוע מ"ש המפרשים שזה רמז על יום ר"ה. היום זה ר"ה. ומרמז לנו הכתוב דרך הישרה בגשתו אל הרנה ואל התפלה להיות כל מגמתו רק על מה שנוגע לכבוד הבורא ב"ה

וזה הפי' (בתהלים ק"א). תפלה לעני כי יעטוף ולפני ד' ישפוך שיחו. פי' שהוא עני כי יעטוף לשון איחור כמ"ש והיו העטופים כו' וישליך אחר גיוו כל הצטרכות שלו הנוגע לעצמו. רק לפני ד' ישפוך שיחו. מה שנוגע לכבוד הבורא יהי' עיקר תפלתו כנ"ל. וזה הרמז (בר"ה דף ח' ע"ב) במאמר הגמ' דאמר רב חסדא מלך וצבור מלך נכנס תחלה לדין וכו'. איבעית אימא לאו אורח ארעא למיקם מלכא אבראי כו'. רב חסדא פי' רב חסד. מלך וצבור פי' מה שנוגע לכבוד המלך ממ"ה הקב"ה. וצבור היינו מה שנוגע צרכי כללות בנ"א. מלך נכנס תחלה. פי' תחלת ועיקר מגמת תפלתו יהי' מה שנוגע לכבוד הבורא מלכו של עולם על צער גלות השכינה דלאו אורח ארעא דליקום מלכא אבראי. והבן.

(תהלים כז) אחת שאלתי מאת ד' אותה אבקש שבתי בבית ד' כל ימי חיי לחזות בנועם ד' ולבקר בהיכלו.

לפי דברי התו' כי בר"ה לא שייך להתפלל רק על דבר אחד פרטי. א"כ העצה לזה שיבחר האדם לעצמו דרך אשר ישכון בו אור הצלחתו בכל הענינים הנצרכים לו כאשר יתפלל האדם על עבודת השם ויראת שמים כי אז לא תחסר כל בה כמ"ש אין מחסור ליראיו וכמ"ש אשרי כל ירא ד' ההולך בדרכיו ומסיים יגיע כפיך כי תאכל וכו' בניך כשתילי זיתים וכו'. וז"פ הכתוב שהתחלנו אחת שאלתי מאת ד'. אם אמנם כי צריך אני לבקש הצלחה בר"ה על דבר אחד. אותה אבקש שבתי בבית ד' כל ימי חיי. ואז ממילא ימלא כל משאלות לבי לטובה בכל הענינים כנ"ל: